

ДО 300-РІЧЧЯ Т.С. СКОВОРОДИ

□ АЛЕКСЕЄНКО А.П. (Харків, Україна)

Як знайти ту внутрішню людину,
Про яку писав Сковорода,
До якої у лиху годину
Прагне наше серце і душа.
Як знайти божественну світлицю,
У якій живе моя душа —
Чи зустрінусь я з її очима?
Чи покаюсь у своїх гріхах?

Живемо під впливом цього світу,
Все кудись й за чимось біжимо,
І немає іноді хвилини,
Щоб душі віддати все тепло.
Все її частіше забуваємо.
І живе вона як сирота,
Все прощає нам і всіх прощає,
Завжди милосердна, хоч й сумна.

Але щось змінилось в житті нашім —
Чи прийшла недуга, чи печаль?
Раптом ми шукаймо душу нашу,
Не завжди знаходимо — а жаль!
Відійшла вона на певну відстань,
Загубилась в повсякденному житті,
Адже ми над нею не замислились,
Не поспілкувалися в тиші.

Не згадали про таємну сутність,
Про страждання, що їй надали,
І забули про її присутність,
Про велику значущість її.
І стоїть душа осторонь тіла,
І несе на плечах хрест важкий.
Боже мій, не дай ти їй загинуть!
Боже мій, врятуй і збережи!

Загубилась серед трьох світів
І не знаю, до якого лине серце;
Макрокосм — то велич без межі,
Що охоплює собою все єдине.

Мікрокосм — таємниця душі —
Не завжди її почуєш і побачиш.
Іноді все зробиш навпаки,
Душу доведеш свою до плачу.

Стерпить вона біль і негаразди,
Сподіваючись, що зміниться все враз,
Все чекатиме й нікому не розкаже,
Як її образили й не раз.

Прагне вона миру й досконалості,
Жити у гармонії й любові...
Не турбують її людські заздрощі,
Дивиться на них, як на окупи.

Третій світ — таємний, особливий,
В Біблії той символічний світ,
Мудрецю відкриє він ті смисли,
До яких так довго-довго йти.

Він стає щасливим в своїй долі
Прагне пізнавати світ людей,
Жити у гармонії й любові,
Щоб підняти до божественних ідей.

Як мені світи ці поєднати,
Як знайти в них істину свою?
Відповідь шукаю на питання,
Що бентежать в снах і наяву.

